

sig, naar han gaar til de rette Kilder og f. Eks. søger til Finansministeriet, som naturligtvis vil give de Oplysninger, som Diplomater her i Landet ere vantte til at faa i Ministerierne. Det er mig endnu ganske dunkelt, hvorfor det ærede Medlem bliver ved at slaa fast med 4-Tommer Søm, at den engelske Legationssekretær har skrevet en saadan Bog, og der staa de og de Tal. Lad os blive enige om, at der staaer de rigtige Tal, og komme videre. Det har ikke videre at betyde, hverken for os eller for nogen udenfor denne Sal, thi selv om det ærede Medlem mener, at der her er sket noget i høj Grad opsigtvækkende, og som burde være forhindret, saa kan dog intet Menneske ændre ved den Ting.

Det ærede Medlem har flere Gange opfordret mig til i sin Tale, at jeg skulde tale med Haanden paa Hjertet. Jeg haaber, at han mener det symbolsk, det vilde være mig ubekvem, hvis jeg virkelig skulde følge denne Anvisning, jeg tillader mig derfor en noget mindre dramatisk Positur overfor det ærede Medlem. Jeg synes heller ikke, at hans Bemærkninger trænge til saa overmaade megen Omtale. Det ærede Medlem staaer stadig i den Stilling, at han siger, at vi skulle have forøgede Indtægter for at bringe en finansiel Tilstand til Veje, som er god, men samtidig siger han, at vi skulle have store Laan, det er ogsaa nødvendigt. Ja, man kan gaa begge Veje, men jeg ved ikke, om det er det, det ærede Medlem vil anbefale i Øjeblikket til den nuværende Regering.

Det ærede Medlem siger altsaa, at der skal nye Skatter til. Vi hørte for et Øjeblik siden det ærede Medlem fra Ringkøbing sige, at den forøgede Indkomst- og Formueskat, vi havde faaet i Sommer, var det mod Tro og Love at opretholde, hvis man ændrede Forsvarslovene. Samtidig anbefales der nye Skatter. Jeg synes, man hellere skulde holde sig til dem, man har. Der er et Ord, som hedder, at gamle Skatter ere gode. Naar denne er bleven indlevet i det danske Folk, lad os saa hellere holde os til den. Og til, hvad det ærede Medlem sagde om Brud paa Tro og Love, hvis man beholdt den, vil jeg sige, at den 1. April 1911 vil der være udgivet paa Grund af Forsvarslovene ordinært og ekstraordinært omtrent 12 $\frac{1}{2}$ Mill., og til samme Tid vil Skatten have indbragt 1,800,000 Kr. Selv om det skulde lykkes at ændre Forsvarslovene, saa at der hverken ordinært eller ekstraordinært efter 1. April skulde udgives en eneste Øre efter Forsvarslovene — og det maa jeg dog sige,

at hvor gerne jeg kunde ønske saadanne Tilstande, er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt de kunde opnaas —, vil jeg bemærke, at vi have noget at løbe paa, inden de 1,800,000 Kr. blive til 12 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Og hvis det skulde ske, kan det ærede Medlem fra Ringkøbing og jeg altid tales ved — hvis vi overhovedet tales ved til den Tid —, og saa kan det ærede Medlem da stille Forslag om, at den forøgede Indkomst- og Formueskat bringes ned. Men hvis jeg kender det ærede Medlem, vil han nok til den Tid mene, at denne Skat bør bevares, han vil finde en Grund til det, selv om Forsvarslovene til den Tid skulde være ganske ophævede, og deres finansielle Virkninger være helt forbi.

Det ærede Medlem sagde, at i Fjor Sommer havde man — jeg tror, han sagde fra radikal Side, maaske var det ogsaa mig selv, han nævnede — gjort den Indvending mod Laanet, at det var for stort. Det er vist ganske rigtigt, at jeg har sagt det, men det er let forklarligt, at vi kunde have faaet det Indtryk, at Laanet var for stort, for vi fik ikke de Oplysninger, vi maatte have for at bedømme Laanets Nødvendighed. Vi fik ikke Oplysning om, at det forrige Aars Underskud var 14 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og dog var det ikke urimeligt, at en Regering i Juli Maaned kunde have nogen Anelse om, hvad Statsregnskabet vilde udvise. Vi fik heller ikke Oplysninger om, at der var en saadan Knaphed i Statskassen, at man havde maattet overtrække Kontoen i Nationalbanken Uge efter Uge, Maaned efter Maaned, indtil det til Slut blev til meget store Beløb. Saa blev dette pludselig ved en Forespørgsel her i Tinget opklaret, og Nationalbanken satte Beløbet paa sit Regnskab den 30. Juni eller 31. Juli, jeg husker ikke Datoen bestemt. Men det vidste vi den Gang slet ikke. Og endelig kunde vi da ikke vide, at der skulde bruges 31 Millioner til Forsvarslovene. Vi havde endnu det Haab, at man skulde kunne standse dem. Men den da siddende Regering med det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) vidste dog noget mere Besked om de Forhandlinger, der førtes og kunde blive førte om Forsvarslovenes Gennemførelse. Det var da ikke urimeligt, om vi den Gang mente, at Laanet var vel stort, medens man fra anden Side, særlig fra Regeringens Side, i Virkeligheden skulde være gaaet til et langt større Laan.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) kom tilbage til Statslaanet og